

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8C/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201356
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415201356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v právnej veci žalobcu: Q. V. nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K.Í., P. S. XXX/XX, zastúpený spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpená spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom v Bratislave, Kubáňiho 16, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.390,62 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.390,62 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.390,62 EUR od 09.05.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd prisudzuje žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 191,42 EUR, a ktoré je žalovaný povinný uhradiť advokátovi žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu 17.04.2015 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.390,62 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 1.390,62 EUR od 01.04.2015 do zaplatenia a tiež žiadal priznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. V odôvodnení návrhu uviedol, že 31.05.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000027679, na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500,- EUR. Nakoľko sa žalobca s úhradou splátok dostal do omeškania, žalovaný využil právo v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník - ďalej len „OZ“) a následne 15.11.2013 podal na Okresnom súde Dolný Kubín Návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 700,67 EUR s prísl. Konanie iniciované žalovaným bolo vedené na OS Dolný Kubín pod sp.zn. 7C/180/2013. OS Dolný Kubín rozsudkom zo 17.12.2014 žalobu žalovaného (v uvedenom konaní žalobcu) zamietol, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 06.02.2015. V odôvodnení rozsudku súd jasne uviedol, že v predloženej zmluve „absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (...). Uvedený údaj musí obsahovať výslovne zmluva a nepostačuje, že takýto údaj je uvedený napr. v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ Z príloh priložených k návrhu na začatie konania (vo veci vedenej na OS Dolný Kubín pod sp.zn. 7C/180/2013), najmä z Karty klienta vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru (suma reálne poskytnutá žalobcovi) predstavuje len sumu 1.284,25 EUR a teda nie sumu 1.500,- EUR. S uvedeným sa stotožnil aj OS Dolný Kubín v uvedenom právoplatnom rozhodnutí. Z odôvodnenia rozsudku OS Dolný Kubín zo 17.12.2014 sp.zn. 7C/180/2013 vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 2.674,87 EUR,

čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje prevýšenie reálne poskytnutej sumy (istiny) o viac ako 108 %. Žalovaný však v konaní žaloval ešte sumu 700,67 EUR. Suma zaplatená žalobcom predstavuje splatenie istiny (reálne poskytnutého úveru, čo vyplýva zo zmluvy o revolvingovom úvere) a navyše uhradenie sumy 1.390,62 EUR. Takýto skutkový stav bol rovnako zistený aj v rámci konania na OS Dolný Kubín pod sp.zn. 7C/180/2013. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v § 9 ods. 2 upravuje náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Podľa písm. k/ uvedeného ustanovenia, zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky pridelať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Návrh zmluvy, resp. žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje len výšku splátok, ich počet a deň splatnosti v mesiaci, bez toho, aby bolo vymedzené, kedy je splatná prvá splátka, od ktorého termínu sa odvíja splatnosť ďalších splátok a konečná splatnosť úveru, ktorá je taktiež povinnou náležitosťou zmluvy podľa písm. f/ vyššie uvedeného ustanovenia. Tieto náležitosti sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru. Výška splátok je uvedená len všeobecne, hoci § 9 ods. 2 písm. k/ vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. zo zmluvy má byť zrejme okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov a rovnako konečná splatnosť úveru. Táto náležitosť nikde nie je uvedená a v tejto súvislosti je potrebné poukázať na § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona, podľa ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. V tejto súvislosti dávajú do pozornosti rozsudok NS SR z 12.03.2013 sp.zn. 3Sžo/19/2012, ktorým potvrdil rozsudok KS v Prešove z 21.02.2012 sp.zn. 3S/53/2011, ktorým KS v Prešove zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Prešovský kraj, č. P/0032/07/11 z 11.04.2011. Uvedené rozhodnutia sa týkali inej nebankovej spoločnosti než je žalovaný, no je v nich zreteľne konštatované a potvrdené KS v Prešove aj NS SR, že „Taktiež zmluva o úvere neobsahuje konkrétnu výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny úrokov a iných poplatkov, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože je tu uvedená len výška celkovej splátky, počet splátok a dátum prvej splátky s tým, že ďalšie splátky sú splatné vždy 28. dňa v mesiaci.“ (pozn. Uvedené rozhodnutie sa týkalo zmlúv, ktoré boli nebankovou spoločnosťou uzatvárané v čase platnosti a účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Z. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý uvedenú náležitosť upravoval v § 4 ods. 2. Rovnaká náležitosť bola však prevzatá aj do zákona č. 129/2010 Z.z., ktorým bol uvedený zákon nahradený.). V súvislosti s dôvodmi vedúcimi k zamietnutiu žaloby na OS Dolný Kubín sp.zn. 7C/180/2013 citujú z odôvodnenia rozsudku zo 17.12.2014 aj nasledovné: „Súd ešte poukazuje na skutočnosť, že v žiadosti o uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere (bod 5) sú iné údaje, ako následne v bode 6, kde sú údaje o schválenom revolvingovom úvere. Pokiaľ sa tieto údaje nezhodujú, tak s poukazom na § 44 ods. 2 OZ ide o odmietnutie návrhu v bode 5 a bod 6 sa považuje za nový návrh a preto nemožno konštatovať, že zmluva obsahuje údaj o RPMN, ktoré sú rôzne. Aj táto skutočnosť potom následne spôsobuje to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, resp. chýba zmluvný konsenzus medzi stranami.“ Na základe vyššie uvedených skutočností a rozhodnutia OS Dolný Kubín (ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.02.2015 - sp.zn. 7C/180/2013) je podľa názoru žalobcu preukázané, že žalobca uhradil žalovanému celú výšku istiny a rovnako aj plnenie, na ktoré vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nezákonný proces vzniku, nemal žalovaný nárok. S týmto názorom sa v odôvodnení predmetného rozhodnutia stotožnil aj OS Dolný Kubín. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jasne vyplýva, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil tým, že prijal od neho plnenie, na ktoré, vzhľadom na argumenty uvedené v predmetnom rozsudku, nemal nárok. Z vykonaného dokazovania v uvedenom konaní jasne vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu 2.674,87 EUR, pričom žalovaný mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 1.284,25 EUR. Z toho vyplýva, že bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 1.390,62 EUR a v ďalšom texte ho spolu aj s úrokmi konkrétne špecifikujú. Pre úplnosť citujú z odôvodnenia rozsudku OS Dolný Kubín zo 17.12.2014 sp.zn. 7C/180/2013: „V danom prípade, teda pokiaľ žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 EUR a tento z neho zaplatil sumu 2.674,87 EUR, nevznikla žalovanému povinnosť doplatiť na istine žiadnu sumu, nakoľko bol povinný zaplatiť len istinu bez úrokov a poplatkov.“ Ako je vyššie uvedené, žalovaný mal vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, nezákonný proces vzniku zmluvy, neprijateľné podmienky a nekalé obchodné praktiky, nárok len na splatenie istiny, t.j. reálne poskytnutej sumy žalobcovi. Ako vyplýva z Karty klienta, istina bola žalovanému zo strany žalobcu splatená splátkou z 12.10.2011 vo výške 80,37 EUR (z toho 78,70 EUR predstavovalo splatenie sumy predstavujúcej istinu). Následné

platby žalobcu voči žalovanému predstavujú, vzhľadom na vyššie uvedené, bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je na základe údajov z Karty klienta špecifikované nasledovne:

a. úhrada vo výške 80,37 EUR z 12.10.2011 na účet žalovaného, z predmetnej úhrady predstavuje nárok žalobcu voči žalovanému časť vo výške 1,67 EUR

b. úhrada vo výške 80,37 EUR z 09.11.2011 na účet žalovaného

c. úhrada vo výške 80,37 EUR z 09.12.2011 na účet žalovaného

d. úhrada vo výške 3,03 EUR z 10.01.2012 na účet žalovaného

e. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.01.2012 na účet žalovaného

f. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.02.2012 na účet žalovaného

g. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.03.2012 na účet žalovaného

h. úhrada vo výške 80,37 EUR z 19.04.2012 na účet žalovaného

i. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 06.06.2012 na účet žalovaného

j. úhrada vo výške 80,37 EUR z 28.06.2012 na účet žalovaného

k. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.07.2012 na účet žalovaného

l. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.08.2012 na účet žalovaného

m. úhrada vo výške 80,37 EUR z 03.10.2012 na účet žalovaného

n. úhrada vo výške 80,37 EUR z 25.10.2012 na účet žalovaného

o. úhrada vo výške 80,37 EUR z 23.11.2012 na účet žalovaného

p. úhrada vo výške 100,- EUR z 25.01.2013 na účet žalovaného

q. úhrada vo výške 80,37 EUR z 19.03.2013 na účet žalovaného

r. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.08.2013 na účet žalovaného

s. úhrada vo výške 80,37 EUR zo 16.09.2013 na účet žalovaného.

Súčtom bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 1.390,62 EUR. Na vrátenie tejto sumy bol žalovaný zo strany žalobcu vyzvaný predžalobnou výzvou z 18.03.2015 a to v lehote do 31.03.2015. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania v nasledovnej výške: úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 1.390,62 EUR od 01.04.2015 do zaplatenia.

Žalovaný sa k doručenému žalobnému návrhu vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu a to podaním doručeným súdu 10.06.2015 (faxom) a 11.06.2015 poštou (čl. 22-26 a čl. 29-31). Vo vyjadrení uviedol, že žalobca odôvodňuje žalobný nárok z okolností údajnej absencie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., čo má mať za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, a všetky úhrady vykonané nad rámec poskytnutej sumy úveru vydať ako tzv. bezdôvodné obohatenie. Toto tvrdenie žalobcu, ohľadne nesplnenia náležitostí uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. týkajúcej sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok, nie je správne. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum jej splatnosti v mesiaci a výšku splátky. Tvrdenie o povinnom rozpisovaní splátky (ako obligátnej náležitosti zmluvy) nemá oporu v žiadnom zákone a pri systematickom výklade zákona je dokonca možné nesporne konštatovať, že tvrdenie žalobcu popiera význam a uplatnenie iných jeho ustanovení. V prvom rade je totiž potrebné poukázať na to, že záver žalobcu nepodporuje nielen slovné znenie právnej normy (ktoré nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov). Žalobca v tomto smere neuvádza žiadne zákonné alebo vecne správne odôvodnenie jeho výkladu (napr. z hľadiska teleologického výkladu daného ustanovenia, jazykového a podobne). Závery žalobcu popiera aj smernica 2008/48/EHS z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice 87/102/EHS, ktorej implementácia bola vykonaná zákonom o spotrebiteľských úveroch. Z ustanovenia článku 10, odstavec 2, písm. h/ vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Požiadavka a spôsob výkladu § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. tak odporuje aj citovanému ustanoveniu smernice. Výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. zo strany žalobcu však odporujú aj iné ustanovenia zákona a to napr. o výpočte RPMN. Podľa príslušných zákonných ustanovení, ktoré sa uplatňujú na výpočet RPMN, platí, že sa pri výpočte berie do úvahy výška dohodnutej splátky. Logicky tak zákon predpokladá, že ide o sumu podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona, keďže výpočet sa realizuje z údajov podľa zmluvného vzťahu a platných v čase jeho uzavretia. Ak by malo platiť tvrdenie žalobcu o rozpisovaní splátky, teda ak by náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ mala spočívať v uvedení splátky istiny, splátky úroku, splátky iných poplatkov, potom vzniká legitímna otázka, ktoré ustanovenie ukladá uvádzať v zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úroku a iných poplatkov, ešte aj ich celkový súčet (teda sumu vyjadrujúcu súčet splátky istiny, splátky úroku a splátky prípadných iných

poplatkov). Pretože z § 4 ods. 2 písm. g/ to potom (v zmysle výkladu žalobcu) nevyplýva. Teda žiadne ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch neuvádza povinnosť samostatne uvádzať ešte aj súčet „rozdelenej splátky“. Ak by sme teda vychádzali z tvrdenia žalobcu o rozpise splátok, potom následne pri určovaní RPMN sa zákon už nedá vykonať. V rámci výpočtu RPMN sa má vychádzať z výšky splátky, čo v kontexte tvrdení žalobcu vedie k logickej otázke, z akej výšky splátky - istiny, úrokov, poplatkov alebo inej splátky, by sa malo vychádzať. Zákon v tejto časti hovorí o jednej splátke a nie o splátke istiny, splátke úroku, splátke iných poplatkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny a iných poplatkov tvoriace jednu splátku, uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky, uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. Vtedy by také rozlišovanie význam malo z hľadiska informovanosti spotrebiteľa a to práve a len s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Ak sa však jednou splátkou uhradza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade, ak splátkou sa uhradza aj istina a úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istiny a časť úroku, žiadny reálny a praktický význam. Uvedené len potvrdzuje, že žalobca si nielen mylne vykladá zákon, ale že dôsledkom tvrdení žalobcu by bola priama nevykonateľnosť iných zákonných ustanovení. Pritom v kontexte toho, že záver žalobcu sa nedá vyvodiť ani zo znenia zákona, ani z jeho účelu, ani zo smernice 2008/48 EHS, je potrebné zdôrazniť, že závery žalobcu sú nesprávne a vedú k popretiu takých zákonných ustanovení, ktoré sú osobitne významné (pozri napr. ustanovenia recitálu smernice o význame RPMN). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Závery o posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov nie sú dôvodné. Žalovaný namieťa aj závery o absencii náležitostí zmluvy - konečnej splatnosti úveru. Vo všeobecnosti žalovaný uvádza, že listina ako materiálny nosič určitého obsahu (v tomto prípade právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúceho ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú) môže pozostávať aj z niekoľkých strán. Z hľadiska ustanovenia § 40 ods. 3 OZ, je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísované. Rovnaký záver prijíma aj právna prax napr. Podpis alebo parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnutné (Neue Juristische Wochenschrift 1999, 1105), alebo „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitost' jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním, nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ Z článku 7. ods. 7.1. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Zmluvná sloboda účastníkov zmluvy zahŕňa nielen právo uzavrieť zmluvu s určitým obsahom, ale aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, ako a čím bude zmluva tvorená a podobne. Obsah zmluvy ako právneho úkonu je možné určiť aj odkazom na iné ustanovenia (typicky všeobecné obchodné podmienky, interný predpis v nejakej spoločnosti a podobne). Uvedené podporuje aj rozsudok NS ČR publikovaný v časopise Právní rozhledy, číslo 4, ročník 199 na str. 204, sp.zn. 3Cdon 1396/96 a tiež rozsudok sp.zn. 33Odo 714/2001, uverejnený pod číslom 1/2003 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk: Z judikatury NS pritom plyne záver, podľa něhož normy občanského práva jsou podle výslovné úpravy § 2 odst. 3 obč. zák. zásadně normami dispozitivního charakteru. Jen tak je totiž subjektů občanskoprávních vztahů umožněno, aby si v souladu s uplatňující se zásadou autonomie vůle, a tedy se svobodným individuálním rozhodováním a právem na sebeurčení, mohly v podmínkách tržního hospodářství, volné soutěže a konkurence, smlouvou svobodně uspořádat občanskoprávní vztahy a jejich obsah odchylně od občanského zákoníku. Tak mohou subjekty občanskoprávních vztahů nejlépe realizovat vlastní osobní a hospodářské představy a záměry v souladu s jejich individuálními zújmy, potřebami a preferencemi. To tedy znamená, že v první řadě je rozhodující to, co si účastníci konkrétního občanskoprávního vztahu dohodli. Rovnaký záver vyplýva aj z právnej teórie kedy Pri pochybnostiach, či je občianskoprávna norma kogentná alebo dispozitívna, je treba v súlade so zásadami, ktorými sú občianske právo a občiansky zákonník ovládané (porov. najmä princíp slobody - autonómie konania zakotvený v článku 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd) prednosť záveru v tom, že norma má dispozitívny charakter (porov. Švestka, J., Spáčil, J., Škárková, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 58). Vychádzajúc z uvedeného a v kontexte posudzovania otázky, čo a ako tvorí obsah

zmluvy, je preto podľa názoru žalobcu (správne malo byť žalovaného) podstatné aj určenie, čo bude a má tvoriť zmluvu. V tomto prípade je nesporné, že zmluva zahŕňa ako svoju súčasť aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je časť akceptačného prejavu veriteľa spolu s bodom 6 zmluvy o revolvingovom úvere (dátum na zmluve a akceptačnom liste - oznámení o schválení úveru je totožný). Údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvoriacom súčasť zmluvy. Je potrebné rovnako uviesť, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. Údaj „konečná splatnosť úveru“ predstavuje tzv. informačnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Informačná vlastnosť daného údaju spočíva v tom, že slúži na informatívny účel pre spotrebiteľa; nie je však z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu (výška úveru, splatnosť, úrok/odmena) rozhodujúca. Tomu zodpovedá aj dôvodová správa k zákonu č. 568/2007, podľa ktorej „Nakoľko cieľom novely zákona je najmä zvyšovanie informovanosti spotrebiteľov, bolo potrebné zlučiť, zmeniť a doplniť § 4 ods. 2 a 3, ktoré upravujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Konečná splatnosť úveru vyjadruje informáciu, kedy má byť úver - za predpokladu dodržiavania zmluvy, uhradený a dôjde k zániku záväzku. Ide o informáciu o tom, kedy spotrebiteľ pri dodržiavaní zmluvy sa svojho záväzku zbaví (jeho splnením). Z materiálnej stránky ide teda o údaj obsahovo zhodný s údajom Dátum splatnosti poslednej splátky. Pretože pri splnení vyššie uvedeného, teda riadnom splnení záväzkov zo zmluvy, v deň splatnosti poslednej splátky a jeho dodržaní, dôjde k uhradeniu úveru. Priemerný spotrebiteľ (ako základný pojem spotrebiteľského práva v zmysle luxemburskej judikatúry) je osoba priemerne obozretná, rozhľadenejšia a konajúca s normálnou mierou opatrnosti a vedomosti o dôsledkoch svojho konania. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa uvádza Dátum splatnosti poslednej splátky. Uvedený údaj vyplýva aj z dátumu splatnosti splátok tak ako to vyplýva z bodu 6 zmluvy. Oznámenie podľa vôle účastníkov tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Určiť uvedený dátum v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, právna úprava nielen nevyžaduje, ale objektívne sa daný údaj určiť ani nedá. V čase podania žiadosti totiž nie je možné určiť splátkový kalendár z hľadiska toho, kedy nastane presne splatnosť poslednej splátky (problematickým nie je určenie dňa splatnosti v tom ktorom mesiaci, ale určenie mesiaca, kedy stanovenie tejto skutočnosti závisí od schválenia žiadosti a teda uzavretia zmluvy). Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pritom vyjadruje v otázke konečnej splatnosti úveru skutočnosť, ktorá plynie z bodu 5 a bodu 6 samotnej zmluvy. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti, je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tento údaj uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, je logickým vyústením údajov uvedených v spomenutých bodoch. Žalovaný vznáša námietku premlčania žalobného nároku v rozsahu, v akom sa uplatňuje. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný žiada, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného.

Súd vo veci konal a rozhodol 11.06.2015 aj v neprítomnosti zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil emailovým podaním doručeným súdu 10.06.2015 (čl. 28). V podaní žiadal ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní 11.06.2015 z dôvodu hospodárnosti konania.

Pojednávania sa nezúčastnil ani žalovaný a jeho právny zástupca, pričom právny zástupca žalovaného faxovým podaním z 10.06.2015, doplneným 11.06.2015, žiadal z dôvodu kolízie pojednávania o odročenie a stanovenie nového termínu pojednávania. Súd konal a rozhodol s poukazom na § 101 ods. 2 O. s. p. aj v ich neprítomnosti, nakoľko nebol zistený dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania (kolízia pojednávania nie je vo všeobecnosti vážnym dôvodom pre odročenie pojednávania, naviac zástupca žalovaného tvrdenú kolíziu pojednávania nepreukázal).

Žalobca na pojednávaní uviedol, že potreboval peniaze súrne pre syna, preto žiadal o úver u žalovaného. Bol v hoteli Orava, kde vtedy za žalovaného uzatvárali takéto zmluvy. Bola tam nejaká pracovníčka a on si chcel zobrať celkovo úver vo výške 3.000,- EUR a táto mu povedala, že sa to dá urobiť len na dve zmluvy, nie na jednu. Takže vypísala údaje v Žiadosti o poskytnutie úveru; išlo o jeho osobné údaje. Pokiaľ zisťoval, aké sú podmienky úveru, o ktorý žiadal a zisťoval, či sú v rovnakej výške ako sú úroky vo firme Provident, tak mu táto pracovníčka povedala, že takéto úroky oni nemôžu poskytovať, že si to nemôžu dovoliť. Ale jemu nepovedala konkrétne za akých úrokov mu úvery poskytnú. Túto žiadosť, či zmluvu, on podpísal. Potom žiadosť odoslali na spoločnosť, od ktorej mu prišla potvrdená zmluva. Od neho už žalovaný nežiadal písomne potvrdiť žiadne skutočnosti uvedené vo vypísanej zmluve. V čase

keď zmluvu podpisoval, tak nevie, či pracovníčka nemohla alebo nechcela uviesť konkrétne podmienky úveru a tieto ani pred ním nevypisovala v žiadosti. Boli tam vypísané len jeho údaje a výška úveru. Keď mu prišla už potvrdená zmluva od žalovaného, tak bol zaskočený z úrokov, ktoré boli v zmluve uvedené, tieto boli vysoké, jemu prišla však suma na základe zmluvy na účet. Následne už zmluvu nerušil. Presne si nespomína v akej výške mu prišli peniaze na účet, bolo to asi 3.000,- EUR, ktoré v dvoch žiadostiach uvádzal. Jemu potom sťahovali splátky z účtu. Boli dohodnuté splátky v oboch úverových zmluvách okolo 80,37 EUR a pokiaľ si všetko zrátal, tak celkovo na obidve zmluvy uzavreté so žalovaným zaplatil okolo 6.200,- EUR. Pokiaľ bol pripojený k žalobe doklad o splácaní úveru, ktorý vyhotovoval žalovaný, teda Karta klienta, tak môže potvrdiť, že splatil na úver, ktorý je predmetom tohto konania, sumu, ktorá je uvedená v karte, teda 2.674,87 EUR a rovnako zaplatil aj na druhý úver, ktorý bol z rovnakého dňa. Nevie sa vyjadriť k argumentom, ktoré uvádzal zástupca žalovaného vo vyjadrení, avšak jeho právny zástupca mu uviedol, že sumu, ktorú si v tomto konaní uplatnil, mu má žalovaný vrátiť. Nemôže sa vyjadrovať k premlčaniu, pretože sa nevyzná v týchto predpisoch, ktoré to upravujú. Nemal so sebou na pojednávaní originály dokladov týkajúcich sa predmetnej úverovej zmluvy, pretože tieto odovzdal v inom súdnom konaní na tunajšom súde, ktoré vedie JUDr. Plutinský. Pripojil k žalobe kópiu zmluvy a ďalšie doklady, takže už nemá čo viac dokazovať. On zistil, že predmetný úver preplatil, v konaní na tomto súde sp.zn. 7C/180/2013 kde mu sudca JUDr. Plutinský povedal, že na úvere peniaze preplatil. Potom mu jeho zástupca z Bratislavy povedal, že na úvere preplatil niečo cez 1.300,- EUR. V súvislosti s pojednávaním si neuplatňuje žiadne trovy konania.

Z listinných dokladov predložených žalobcom vyplýva, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzavrel zmluvu označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“, ktorú žalovaný podpísal 27.05.2010 a žalobca 31.05.2010. Na základe tejto zmluvy, v ktorej sú uvedené rozdielne údaje pod bodmi 5. (obsahujúcim údaje o žalovaným požadovanom revolvingovom úvere) a 6. (obsahujúcim údaje o schválenom revolvingovom úvere), konkrétne pokiaľ ide o výšku ročnej úrokovej sadzby úveru a výšku RPMN pri úvere a revolvingu (uvedenú v bode 5. - ročná úroková sadzba úveru 70,01 % ročne a výška RPMN pri úvere 70,01 % a pri revolvingu 63,32 % a pod bodom 6. - ročná úroková sadzba úveru 70,00 % ročne a RPMN vo výške pri úvere 66,44 % a pri revolvingu 60,49 %), sa zaviazal o. i. žalovaný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- EUR a revolving vo výške 790,84 EUR.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7C/180/2013-89 zo dňa 17.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.02.2015, súd zamietol návrh PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., t.j. v tomto konaní žalovaného, voči Q., ktorý je v tomto konaní žalobcom, na zaplatenie 700,67 EUR s príslušenstvom, pričom pohľadávka bola uplatnená na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú podpísal dlžník dňa 27.05.2010 a predstavovala sumu neuhradených splátok úveru. Toto konanie bolo začaté doručením žaloby súdu, t.j. dňa 15.11.2013. Súd prejudiciálne posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú účastníkmi, ktorá je svojím charakterom spotrebiteľskou zmluvou a konštatoval, že v zmluve chýba jedna z obligatórnych náležitostí o spotrebiteľskom úvere vyžadovaná zákonom č. 258/2001 Z.z. a to údaj o konečnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd poukázal na to, že uvedený údaj musí obsahovať výslovne zmluva a nepostačuje, že takýto údaj je uvedený napr. v listine označenej ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v žiadosti o uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere v bode 5. sú iné údaje ako následne v bode 6., kde sú údaje o schválenom revolvingovom úvere. Pokiaľ sa tieto údaje nezhodujú, tak s poukazom na § 44 ods. 2 OZ ide o odmietnutie návrhu v bode 5. a bod 6. sa považuje za nový návrh. Chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, resp. chýba zmluvný konsenzus medzi stranami. Súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný zaplatil viac (spolu 2.674,87 EUR) ako bola istina, ktorá mu bola poskytnutá (1.284,25 EUR), žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalobcom uplatnený nárok je s ohľadom na charakter účastníkov, ktorí ju uzatvárali (žalovaného ako subjektu, konajúceho pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobcom - fyzickou osobou nekonajúcou pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej obchodnej činnosti) nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú v čase procesu uzatvárania zmluvy ustanovenia vtedy účinného zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (ďalej len „ZoSÚ“). Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 4, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve pod následkom neplatnosti, ktorej jedno vyhotovenie dostane spotrebiteľ a v odseku 2 upravuje zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm.

a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ má v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva v znení v akom bola podpísaná žalobcom ako dlžníkom (27.05.2010) neobsahovala náležitosti upravené v § 4 ods. 2 písm. g/, písm. i/ ZoSÚ, zmluva neobsahovala vymedzenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ako vyplýva z pripojenej Karty klienta vypracovanej veriteľom t.j. žalovaným, na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú žalobca podpísal 27.05.2010, bol žalobcovi poskytnutý len úver, nebol mu poskytnutý následne aj revolving, i keď je predmetom zmluvy. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že v čase podania žiadosti o poskytnutie revolvingu, resp. v čase uzavretia zmluvy, sa objektívne ani nedá určiť konečná splatnosť revolvingu, tak takýto argument sa týka len revolvingového úveru, avšak nie bežného úveru, ktorý bol na základe predmetnej zmluvy žalobcovi poskytnutý, a ktorého výška je v zmluve vymedzená sumou 1.500,- EUR. Ak žalovaný vo vyjadrení poukazyval na to, že údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvoriacom súčasť zmluvy, tak žalovaný žiadne takéto oznámenie v konaní nepredložil. I keby tak urobil a v oznámení by bol uvedený dátum splatnosti poslednej splátky, tak k doplneniu časti zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo dôjsť daným oznámením, vyhotoveným žalovaným až po podpise zmluvy žalobcom, t.j. po 27.05.2010, teda v čase podpisu zmluvy žalobcom táto zmluva náležitosti doplňované v oznámení neobsahovala a ako vyplýva z výpovede žalobcu, tento spôsobom predpokladaným pre písomnú formu, nový návrh žalovaného resp. doplnený návrh neakceptoval (písomne ho neprijal), pričom je nutné žalovaným v bode 6. zmluvy pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke žalobcu v bode 5. zmluvy a jeho doplňovanie formou oznámenia žalovaného, považovať jednoznačne za nový návrh na uzavretie zmluvy. To, že pri predmetnej úverovej zmluve nebola dodržaná písomná forma vyžadovaná zákonom, má za následok s poukazom na § 4 ods. 1 ZoSÚ neplatnosť tohto právneho úkonu a v prípade poskytnutého plnenia na základe takéhoto právneho úkonu, vzniká v zmysle § 451 ods. 2 OZ bezdôvodné obohatenie (plnením z neplatného právneho úkonu), ktoré je účastník v zmysle § 456 OZ povinný vydať tomu, na úkor ktorého ho získal. Aj keby zmluva, na rozdiel od takéhoto posúdenia bola platná, úver na jej základe poskytnutý je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pre nedostatok náležitostí takejto zmluvy, uvedených v § 4 ods. 2 písm. g/, i/ ZoSÚ. V zmluve je uvedená výška splátok len všeobecne sumou 80,37 EUR, hoci ZoSÚ v § 4 ods. 2 písm. i/ vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. zo zmluvy má byť zrejmé o.i. ako výška splátky istiny poskytnutého úveru, výška splátky úrokov poskytnutého úveru a výška splátky poplatkov poskytnutého úveru. Túto náležitosť, pokiaľ ide o uvedenie výšky splátok istiny úveru a osobitne úrokov z úveru, zmluva neobsahuje. Pokiaľ ide o vyslovený právny názor, súd poukazuje napr. i na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp.zn. 9Co/755/2014 a KS v Trenčíne z 25.06.2014 sp.zn. 6Co/523/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia k danej otázke o.i. poukázal na to, že „účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami - výška, počet a termíny splátok - viaže ku každej z tam uvedených položiek, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom“.

Z karty klienta k zmluve (čl. 10) vyplýva prehľad žalobcom splatených splátok, ktorých celkový súčet predstavuje 2.674,87 EUR a z karty vyplýva aj to, že žalobcovi bola v skutočnosti titulom úveru vyplatená suma vo výške 1.284,25 EUR (t.j. nie v zmluve uvádzanej výške 1.500,- EUR). Žalobca splácal úver v splátkach, ktorých celkový súčet predstavuje 2.674,87 EUR, pričom poslednú splátku hradil 16.09.2013. Žalovaným poskytnutý úver vo výške 1.284,25 EUR uhradil formou prvých 15 splátok a časťou 16. splátky (vo výške 80,37 EUR), z nej vo výške 78,70 EUR, pričom 16. splátku hradil 12.10.2011. V čase od 12.10.2011 do 16.01.2013 (vrátane) zaplatil žalobca nad rámec poskytnutého úveru žalovanú sumu 1.390,62 EUR. Táto suma predstavuje v zmysle vyššie uvedeného podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je povinný žalobcovi v zmysle § 456 OZ vydať a preto súd žalobe o zaplatenie sumy 1.390,62 EUR vyhovel. Námietku premlčania vnesenú žalovaným v jeho vyjadrení považuje súd za nedôvodnú. Na prípad sa vzťahuje úprava premlčania uvedená v § 107 ods. 1, 2 OZ. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V súdnom prípade sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia až v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/180/2013, v ktorom si žalovaný uplatňoval voči žalobcovi titulom nesplateného úveru na základe úverovej zmluvy sumu 700,67 EUR s príslušenstvom. V priebehu tohto konania bol žalobca oboznámený svojim právnym zástupcom a tiež zákonným sudcom o vzniku predmetného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Konanie bolo začaté podaním návrhu dňa 15.11.2013,

t.j. do podania predmetnej žaloby dňa 17.04.2015, subjektívna premlčacia lehota neuplynula. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby a to 3-ročnej, ako aj 10-ročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Bezdôvodné obohatenie u žalovaného vzniklo postupne úhradou splátok platených žalobcom od 12.10.2011, keď žalobca prvýkrát preplatil v zaplatenej splátke výšku poskytnutého úveru a vznikalo až do 16.09.2013, ktorý je dňom poslednej úhrady žalobcu na úver. V danom prípade platí 10-ročná objektívna premlčacia doba, pretože súd považuje žalovaným na úkor žalobcu získané bezdôvodné obohatenie za také, ktoré vzniklo (bolo vyvolané) úmyselným konaním žalovaného. Žalovaný je nebankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike od roku 2008, a teda si bol vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, poskytnutie plnenia žalobcovi bez zmluvného konsenzu medzi stranami za podmienky dodržania písomnej formy, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Keďže žaloba vo veci bola podaná na súd dňa 17.04.2015, neuplynula subjektívna, ani objektívna premlčacia lehota.

Zároveň súd priznal s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, s účinnosťou od 01.02.2013, aj úroky z omeškania v požadovanej výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 1.390,62 EUR a to od 09.05.2015, a nie už od 01.04.2015 ako žalobca požaduje. Žalobca odvodzoval počiatok omeškania žalovaného od uplynutia lehoty uvedenej v jeho predžalobnej výzve zo dňa 18.03.2015 z čl. 12, avšak nepreukázal, že táto výzva bola žalovanému aj doručená, resp. že sa dostala do jeho dispozičnej sféry. Preto je súd toho názoru, že priznaná pohľadávka žalobcu sa stala splatnou s poukazom na úpravu v § 563 OZ až 08.05.2015, t.j. v nasledujúci deň po doručení žaloby právnomu zástupcovi žalovaného. Žalobu je potrebné považovať za prvú výzvu žalobcu na plnenie. Od nasledujúceho dňa po splatnosti pohľadávky t.j. od 09.05.2015, je žalovaný v omeškani s plnením peňažného dlhu a od tohto dňa mu prináležia úroky z omeškania. V čase vzniku omeškania boli zákonné úroky z omeškania v žalobou uplatnenej výške t.j. 5,05 % ročne (5 % + úroková sadzba ECB vo výške 0,05 % ročne). Vo zvyšnej časti, pokiaľ žalobca žiadal úroky z omeškania za dlhšie obdobie ako súd priznal, bola žaloba zamietnutá.

Súd priznal žalobcovi s poukazom na § 142 ods. 3 O. s. p. náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko mal neúspech len v pomerne nepatrných časti a priznané trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 191,42 EUR, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie žaloby na súd (1 úkon á 71,37 EUR + režijný paušál 8,39 EUR), t.j. priznal na odmene a režijnom paušále spolu 159,52 EUR a k tomu 20 % DPH, čo je 31,90 EUR. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené a priznané v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, písm. a/, c/, § 15, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

V prípade podania odvolania, toto treba podať v potrebnom počte rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V tomto prípade v dvoch vyhotoveniach. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).